

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie

na posiedzeniu w składzie :

Przewodniczący:	SSA Zbigniew Śnigórski
Sędziowie:	SSA Stanisław Urban SSA Piotr Moskwa (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Łuksik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej – Grażyny Zięba-Białowąs

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **R. P.**

zażalenia jego obrońcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu
z dnia 16 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 16/09

o zmianie rozstrzygnięcia w przedmiocie zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary grzywny,
zawartego w postanowieniu Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 19 listopada 2012 r., sygn. akt II K 16/09

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.
w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

p o s t a n a w i a:

I. **uchylić** zaskarżone postanowienie,

II. **obciążyć** Skarb Państwa kosztami postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 24 marca 2010 r., sygn. akt II K 16/09, R. P. został skazany na karę łączną jednego roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w ilości 350 stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 250 zł. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23.02.2004 r. do dnia 10.11.2004 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zostało skazanemu odroczone przez Sąd Okręgowy w Przemyślu postanowieniem

z dnia 9 września 2010 r., sygn. akt II Ko 50/10 oraz postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r., sygn. akt II Ko 49/11 na następujące po sobie okresy sześciu miesięcy.

Postanowieniem z dnia 24 października 2011 r., sygn. akt II Ko 142/11 Sąd Okręgowy w Przemyślu warunkowo zawiesił wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby pięciu lat.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2012 r., sygn. akt II K 16/09 Sąd Okręgowy w Przemyślu zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 23.02.2004 r. do dnia 10.11.2004 r. na poczet kary grzywny, przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny. W uzasadnieniu wskazano, iż dokonanie w/w zaliczenia uzasadnia treść art. 63 § 1 k.k. W myśl tego przepisu rzeczywiste pozbawienie wolności winno podlegać zaliczeniu na poczet kary efektywnie wykonywanej, a zatem w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, zaliczenie powinno być dokonane na karę grzywny, która podlega wykonaniu.

Do dnia wydania w/w postanowienia skazany uiścił grzywnę w kwocie 82.700 zł, co odpowiada 330 stawkom dziennym.

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 16/09 Sąd Okręgowy w Przemyślu zmienił w/w postanowienie tego Sądu z dnia 19 listopada 2012 r. w ten sposób, że zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie wobec R. P. od dnia 23.02.2004 r. do dnia 10.11.2004 r. i zaliczył na ten okres niewykonaną karę grzywny w kwocie 4.800 zł, przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny i tym samym zaliczył niewykonaną grzywnę 20 stawek dziennych po 250 zł każda, uznając karę grzywny w całości za wykonaną. Wydając tej treści orzeczenie Sąd stanął na stanowisku, że jakkolwiek obowiązujące przepisy obligują do zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary, to jednak zaliczenie to nie może prowadzić do sytuacji, w której skazany w jego wyniku w sposób zupełnie nieuzasadniony otrzymałby premię w postaci zwrotu grzywny, którą uiścił. Nadto wskazano, że do dnia 24 października 2011 r., kiedy to warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczenie tymczasowego aresztowania było w pełni zasadne na poczet tej kary, która podlegała wówczas efektywnemu wykonaniu, obok kary grzywny.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł obrońca skazanego, zaskarżając je w części dotyczącej odmowy zaliczenia na poczet kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności. Skarżący zarzucił Sądowi I instancji obrazę prawa materialnego, tj. art. 63 § 1 k.k. przez jego błędną interpretację, w szczególności błędne przyjęcie, że na poczet kary grzywny można zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia wolności tylko w zakresie, w jakim kara grzywny nie została jeszcze wykonana. Na tej podstawie obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i utrzymanie w mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 19 listopada 2012 r. zaliczającego skazanemu na poczet kary grzywny w całości okres tymczasowego aresztowania od dnia 23.02.2004 r. do dnia 10.11.2004 r. oraz uznanie, że wpłacona tytułem grzywny kwota podlega zwrotowi.

Sąd Apelacyjny miał na uwadze, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego zasługuje na uwzględnienie, w zakresie w jakim wskazuje na potrzebę uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.

Treść powołanego przepisu wskazuje na obligatoryjny charakter rozstrzygnięcia w przedmiocie zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej kary. Przy czym zaliczeniu podlega każde rzeczywiste pozbawienie wolności w sprawie, a zatem także okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy, w postanowieniu z dnia 19 listopada 2012 r., sygn. akt II K 16/09, słusznie zauważył, że omawiana regulacja ma na celu redukcję dolegliwości związanych z pozbawieniem skazanego wolności w danej sprawie. Przy

dokonywaniu interpretacji art. 63 § 1 k.k. nie można zatem abstrahować od jego celu, który winien być uwzględniany obok literalnej wykładni tego przepisu.

Nie ulega wątpliwości, że obowiązek zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie rozciąga się na wszystkie rodzaje kar orzeczonych za przestępstwo. Przy czym powinno następować na poczet kary efektywnie wykonywanej (tak M. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Lex 2010. Zob. także uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1994 r.,

I KZP 25/94, OSNKW 1994, nr 11-12, poz. 67; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1970 r., RNw 33/70, Lex nr 21325; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1988 r., V KRN 161/88, OSNPG 1988, nr 12, poz. 129). W przypadku zatem orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono, zaliczenie rzeczywistego okresu pozbawienia wolności w sprawie powinno nastąpić na poczet efektywnie wykonywanej grzywny. W przeciwnym wypadku zaliczenie byłoby bezprzedmiotowe, a nadto sprzeczne ze wskazanym wyżej celem regulacji art. 63 § 1 k.k. Z tych względów nie powinno budzić wątpliwości, że obowiązek zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na karę grzywny powstanie także w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 152 k.k.w., skoro w istocie w obu sytuacjach kara pozbawienia wolności nie jest efektywnie wykonywana. Przyjęcie odmiennej interpretacji stawiałoby w relatywnie gorszej sytuacji tych skazanych, którzy skorzystali z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, dopiero na etapie postępowania wykonawczego, ze względu na to, że faktycznie zostaliby oni pozbawieni możliwości uzyskania rekompensaty w zamian za ich wcześniejsze pozbawienie wolności. Brak jest przy tym przepisów, które ograniczałyby zaliczenie okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w danej sprawie na poczet pozostałej do wykonania kary.

W świetle przytoczonych argumentów Sąd Okręgowy w Przemyślu w postanowieniu z dnia 19 listopada 2012 r., sygn. akt II K 16/09 dokonał prawidłowo zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23.02.2004 r. do dnia 10.11.2004 r. na poczet kary grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 250 zł, uznając, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.